EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 19.12.2017
COM(2017) 788 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ A EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU

O FUNGOVÁNÍ SMĚRNICE (EU) 2015/1535 V LETECH 2014 AŽ 2015

{SWD(2017) 465 final}

Obsah

ÚVOD 3

1. Vývoj v letech 2014 až 2015 5

1.1 Využití postupu oznamování v rámci „zlepšování právní úpravy“ a v zájmu lepší konkurenceschopnosti 5

1.2 Využití postupu oznamování k posílení vzájemného uznávání 5

1.3 Zlepšení postupu oznamování 5

1.4 Judikatura týkající se směrnice o transparentnosti jednotného trhu 6

2. Používání postupu oznamování 7

2.1 Účelnost: obecný přehled 7

2.2 Používání postupu pro naléhavé případy 18

2.3 Oznamování „opatření v podobě daňových nebo finančních pobídek“ 18

2.4 Opatření přijatá v návaznosti na reakce Komise 18

2.5 Opatření přijatá v návaznosti na postup oznamování 19

2.6 Strukturované výměny s členskými státy 19

2.7 Žádosti o přístup k dokumentům vydaným podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu 20

2.8 Transparentnost 20

3. Závěr 21

SHRNUTÍ

Tato zpráva analyzuje používání jednoho ze základních kamenů vnitřního trhu v letech 2014 až 2015: postup oznamování stanovený směrnicí (EU) 2015/1535[1] (dále jen *„směrnice o transparentnosti jednotného trhu“*). Zpráva vyzdvihuje významný přínos postupu oznamování pro fungování jednotného trhu a pro provádění politiky v oblasti zlepšování právní úpravy[2].

Směrnice (EU) 2015/1535 byla přijata dne 9. září 2015 a byla jí zrušena a nahrazena směrnice 98/34/ES. Vzhledem k tomu, že směrnice 98/34/ES byla několikrát podstatně změněna (zejména pro účely zahrnutí služeb informační společnosti a vynětí technických norem z její oblasti působnosti), bylo v zájmu jasnosti přijato rozhodnutí o její kodifikaci.

Oznamování vnitrostátních technických předpisů Komisi před jejich přijetím se opět ukázalo být účelným nástrojem pro předcházení překážkám obchodu a pro spolupráci mezi Komisí a členskými státy i mezi členskými státy navzájem. Postup oznamování byl také významným nástrojem pro řízení vnitrostátní regulační činnosti, a to i v některých nově vznikajících odvětvích, a pro zvýšení kvality vnitrostátních technických předpisů – co se týče transparentnosti, srozumitelnosti a účelnosti – v oblastech, které nejsou harmonizovány vůbec, či pouze částečně. Jasnější právní rámec jednotlivých členských států může pomoci hospodářským subjektům přizpůsobit se novým pravidlům, a snížit tak náklady na přístup k předpisům a správně je uplatňovat. Je to možné také díky tomu, že technické předpisy oznámené Komisi se překládají do 23 úředních jazyků EU[3].

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikované znění) (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

[2] Akční plán pro zlepšení právního prostředí (KOM(2002) 278 v konečném znění). Viz také *Zlepšení právní úpravy v oblasti růstu a pracovních míst v Evropské unii* (KOM(2005) 97 v konečném znění), *Provádění lisabonského programu Společenství: Strategie pro zjednodušení právního prostředí* (KOM(2005) 535 v konečném znění), *Lepší právní předpisy v Evropské unii – Strategický přezkum* (KOM(2006) 689), *Druhý strategický přezkum – lepší právní předpisy v Evropské unii* (KOM(2008) 32), *Třetí strategický přezkum zlepšování právní úpravy v Evropské unii* (KOM(2009) 15), *Inteligentní regulace v Evropské unii* (KOM(2010)543) a *Zlepšování právní úpravy: lepší výsledky pro silnější Unii* (COM(2016) 615 final).

[3] Irský překlad není k dispozici.

ÚVOD

Postup oznamování v případě vnitrostátních technických předpisů umožňuje Komisi a členským státům EU zkoumat ještě před přijetím technické předpisy, které členské státy hodlají zavést u výrobků (průmyslových výrobků, zemědělských produktů a produktů rybolovu) a služeb informační společnosti (viz příloha 1 pracovního dokumentu útvarů Komise, který je připojen k této zprávě). Tento postup se ve zjednodušené podobě vztahuje i na členské státy Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou signatáři Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), a na Švýcarsko a Turecko (viz příloha 3).

Hlavním účelem postupu oznamování je zabránit tomu, aby byly vytvářeny nové překážky vnitřního trhu, ještě předtím, než budou zavedeny a začnou mít nepříznivé účinky.

Vnitřní trh je jednou z deseti priorit Komise, podle níž je lépe fungující jednotný trh motorem pro budování silnějšího hospodářství EU a vnitřní trh „*tím nejlepším aktivem, které Evropa v době sílící globalizace má*“[4]. Z toho důvodu se Komise společně s členskými státy snaží uvolnit plný potenciál jednotného trhu, *„aby občané, podniky a veřejné orgány měly přístup ke kvalitnímu zboží a službám za nejvýhodnější cenu*“[5]. Jak je uvedeno ve strategii pro jednotný trh, *„jednotný trh je zřejmě jedním z největších úspěchů Evropské unie“*[6] a odstranění zbývajících právních a jiných překážek jednotného trhu se zbožím a službami řadí Komise mezi své priority. Evropská komise se rozhodla dát jednotnému trhu nový impulz prostřednictvím celé řady ambiciózních a pragmatických opatření v klíčových oblastech vnitřního trhu EU, jako je oběhové hospodářství, ekonomika sdílení, jednotný digitální trh, unie kapitálových trhů a daňový systém.

Ve svém sdělení nazvaném *„Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“*[7] Komise zdůraznila, že *„přibližně 75 % obchodu v rámci EU se týká zboží [a že] v roce 2014 byla hodnota obchodu se zbožím mezi členskými státy EU vypočtena na 2 900 miliard EUR“,* čímž zdůraznila, jak významnou úlohu má obchod se zbožím v obecném kontextu obchodu v rámci jednotného trhu (v roce 2015 představoval obchod se zbožím uvnitř EU 20,6 % HDP EU). Potřeba posílit volný pohyb zboží a poskytnout podnikům předvídatelnější právní rámec je zopakována v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je připojen k tomuto sdělení. Směrnice o transparentnosti jednotného trhu přímo či nepřímo přispívá k několika iniciativám navazujícím na strategii pro jednotný trh.

Vzhledem k ústřední důležitosti směrnice o transparentnosti jednotného trhu pro řádné fungování jednotného trhu se zbožím a se službami informační společnosti je tato zpráva přijata spolu s „balíčkem týkajícím se zboží“. Balíček má za úkol podpořit jednotný trh a využít jeho plný potenciál posílením důvěry v jednotný trh ku prospěchu všech, občanů a podniků. Konkrétně budou představeny iniciativy pro lepší fungování vzájemného uznávání a důraznější vymáhání společných pravidel EU v oblasti bezpečnosti výrobků.

Směrnice o transparentnosti jednotného trhu je nejotevřenějším a nejtransparentnějším nástrojem jednotného trhu. Směrnice představuje jedinečný systém zabraňující vzniku nových překážek na jednotném trhu tím, že klade důraz na transparentnost, dialog, prevenci a

---

4 https://ec.europa.eu/commission/publications/president-junckers-political-guidelines_cs

5 Viz *Politické směry předsedy Junckera nazvané „Nový začátek pro Evropu: Moje agenda pro zaměstnanost, růst, spravedlnost a demokratickou změnu“. Politické směry pro příští Evropskou komisi*, https://ec.europa.eu/commission/priorities/internal-market_cs

6 *Strategie pro jednotný trh v Evropě – analýzy a podklady k dokumentu pod názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“* (SWD/2015/0202 final).

7 Viz *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“*(COM(2015) 550 final).

zlepšování právní úpravy. Nejen že stanoví, že k tomuto fungování přispívají členské státy stejně významně jako Komise, avšak rovněž umožňuje zúčastněným stranám přístup ke všem vnitrostátním technickým předpisům ve fázi přípravy, které se překládají do 23 úředních jazyků EU. Hospodářské subjekty tak mohou předvídat vytvoření překážek obchodu a tím, že zaujmou aktivní roli v postupu oznamování, mohou konkrétně zabránit tomu, aby se jejich podnikání dotkla zbytečná a nákladná administrativní zátěž.

Směrnice o transparentnosti jednotného trhu hraje důležitou úlohu rovněž při setkáních s členskými státy věnovaných dialogům o dodržování předpisů[8], jež jsou součástí oblasti činnosti strategie pro jednotný trh, která se týká kultury dodržování právních předpisů a jejich inteligentního vymáhání[9]. Komise vidí v těchto setkáních příležitost k dialogu za účelem lepšího provádění, zavádění a uplatňování práva EU. Dialogy také poskytují příležitost diskutovat společně s členskými státy o tom, jak aktivně reagovat na výzvy v oblasti vymáhání práva EU. V tomto kontextu dialog podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu, spolu s ostatními ukazateli, umožňuje Komisi lépe určovat problematické oblasti a strukturální problémy v členských státech.

S přihlédnutím k tomu, jakou úlohu má směrnice o transparentnosti jednotného trhu v předcházení vytváření překážek na jednotném trhu se zbožím, Komise nedávno v rámci balíčku týkajícím se služeb představila legislativní návrh na samostatný nástroj pro oznamování v oblasti služeb. Jeho cílem je modernizovat stávající postup oznamování podle směrnice o službách[10] a umožnit včasnější ověřování opodstatnění a přiměřenosti nových vnitrostátních předpisů, které by potenciálně mohly omezit volný pohyb služeb, a rovněž prostřednictvím dialogu s členskými státy řešit jejich slučitelnost ještě předtím, než budou navrhované právní předpisy přijaty[11].

Vzhledem ke své široké oblasti působnosti, která zahrnuje všechny výrobky (průmyslové výrobky, zemědělské produkty a produkty rybolovu) a služby informační společnosti, směrnice o transparentnosti jednotného trhu také přispívá k podpoře volného pohybu zboží a služeb v nově vznikajících odvětvích digitální ekonomiky a k předcházení vytváření překážek obchodu v rámci jednotného digitálního trhu EU. Postup oznamování podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu napomáhá vytvářet silnější a více propojený jednotný digitální trh. S ohledem na ekonomiku sdílení má směrnice o transparentnosti jednotného trhu zabraňovat tomu, aby členské státy přijímaly neopodstatněné a nepřiměřené požadavky na přístup na trh[12].

---

8 Dialogy o dodržování předpisů jsou strukturovaná/strategická setkání s členskými státy, která jsou organizována pravidelně za účelem vyhodnocení stavu integrace jednotného trhu v daném členském státě, zejména stavu provedení ve vnitrostátním právu a probíhajících řízení o nesplnění povinnosti.

9 Viz bod strategie pro jednotný trh *„Vytvoření kultury dodržování právních předpisů a jejich inteligentního vymáhání v zájmu zajištění skutečného jednotného trhu“* (http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_cs).

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

11 Viz *návrh směrnice týkající se prosazování směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu, kterou se stanoví postup oznamování pro povolovací režimy a požadavky týkající se služeb* (COM(2016) 821).

12 Viz *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropský program pro ekonomiku sdílení* (COM(2016) 356 final).

1. VÝVOJ V LETECH 2014 AŽ 2015

1.1 Využití postupu oznamování v rámci „zlepšování právní úpravy“ a v zájmu lepší konkurenceschopnosti

Komise již ve svém sdělení z roku 2002 nazvaném *„Zlepšení právní úpravy v oblasti růstu a pracovních míst v Evropské unii“*[13] zdůraznila, že preventivní kontrolní mechanismus zavedený směrnicí o transparentnosti jednotného trhu přispívá ke zlepšování kvality vnitrostátních právních předpisů týkajících se produktů a služeb informační společnosti. Spolupráce mezi Komisí a členskými státy v rámci postupu oznamování má za cíl zajistit jasnější právní rámec pro hospodářské subjekty.

V rámci akčního plánu Komise pro zjednodušení a zlepšení právního prostředí[14] byly členské státy vyzvány, aby předkládaly studie dopadu (nebo jejich závěry) společně s oznamovanými návrhy technických předpisů podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu, u nichž byly takové studie provedeny interně. Vypracovávání těchto studií dopadu vede členské státy k tomu, že předem zváží nejvhodnější nástroj, který použijí, a Komise může lépe ověřit nezbytnost a přiměřenost navrhovaných opatření. Ve sledovaném období předložily členské státy studie dopadu pro 356 oznámení (téměř 25 % celkového počtu oznámení). Ve srovnání s předchozími dvěma roky, kdy členské státy předložily 314 studií dopadu při celkovém počtu 1 439 oznámení (přibližně 22 % celkového počtu oznámení), se tedy jedná o mírný nárůst.

1.2 Využití postupu oznamování k posílení vzájemného uznávání

Směrnice o transparentnosti jednotného trhu přispívá k lepšímu vzájemnému uznávání. Vyhodnocování vnitrostátních předpisů ještě před jejich přijetím s ohledem na články 34 až 36 SFEU a na zásadu vzájemného uznávání a na doporučení Komise k případnému doplnění doložky jednotného trhu v oznámených návrzích vnitrostátních předpisů pomáhá snížit nebezpečí, že by těmito předpisy byly vytvořeny právní překážky obchodu. Tento preventivní mechanismus by mohl být doplněn korekčním mechanismem pro případy, kdy orgány v jednotlivých případech při přijímání rozhodnutí na základě vnitrostátních předpisů nesprávně uplatní zásadu vzájemného uznávání. Z tohoto důvodu je zpráva přijata spolu s „balíčkem týkajícím se zboží“, jehož součástí je iniciativa navazující na strategii pro jednotný trh, která má výrazně podpořit vzájemné uznávání v oblasti zboží. Klade si za cíl zavést dobrovolné prohlášení o vzájemném uznávání, které by používaly hospodářské subjekty, a usnadnit bezproblémové provádění zásady vzájemného uznávání. Tím by mělo být zajištěno, že vnitrostátní předpisy nebudou příčinou vytváření neopodstatněných překážek obchodu po celou svou dobu existence.

1.3 Zlepšení postupu oznamování

Jedním z cílů směrnice o transparentnosti jednotného trhu je předem informovat hospodářské subjekty, včetně malých a středních podniků (MSP), o plánovaných technických předpisech v členských státech tak, aby se k nim mohly vyjádřit a mohly včas přizpůsobit svou činnost požadavkům budoucích technických předpisů[15]. Vysoký počet příspěvků k oznámením zaslaných zúčastněnými stranami prokazuje, že toto právo kontroly je široce využíváno a pomáhá Komisi a vnitrostátním orgánům odhalovat překážky obchodu.

Ve stále se vyvíjejícím úsilí o transparentnost a účinnost se Komise v roce 2015 věnovala vývoji nové funkce na internetových stránkách Informačního systému technických předpisů

[13] Viz výše, poznámka pod čarou 2.

[14] Viz výše, poznámka pod čarou 2.

[15] Viz 7. bod odůvodnění směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

(TRIS)[16]. Tato nová funkce byla zavedena v červnu 2016 a umožňuje komukoli použít internetové stránky TRIS k podání příspěvků („Contributions“) k jakémukoli oznámení během období pozastavení prací stanoveného v článku 6 směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

Přispěvatelé mají možnost poskytnout své příspěvky jako důvěrné a k dispozici pouze útvarům Komise. Nový nástroj *„Contributions“* také nabízí možnost, jak rychle a snadno získat přístup k příspěvkům od jiných zúčastněných stran (pokud nejsou jejich příspěvky označeny jako důvěrné), což příspěvkům zvýší viditelnost rovněž mimo Komisi.

Všechny příspěvky podané prostřednictvím tohoto nového mechanismu budou neprodleně předány příslušným útvarům Komise, což zvyšuje účinnost procesu podávání příspěvků. Přispěvatelé mezitím elektronickou poštou obdrží automatické potvrzení o přijetí (potvrzení o přijetí příspěvku).

1.4 Judikatura týkající se směrnice o transparentnosti jednotného trhu

Ve sledovaném období vydal Soudní dvůr Evropské unie dvě hlavní rozhodnutí týkající se směrnice o transparentnosti jednotného trhu a s ní spojených povinností, která pomáhají objasnit některé aspekty směrnice a lépe definovat některé její požadavky.

Ve věci C-307/13 (*Ivansson a další*)[17] Soudní dvůr uvedl, že pokud se změní doba zavedení vnitrostátního opatření a tato změna je zásadní povahy, vztahuje se na návrh technického předpisu povinnost sdělit jej Komisi, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 třetím pododstavci směrnice o transparentnosti jednotného trhu (*„Členské státy sdělí Komisi […] znovu návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení nebo doplní či zpřísní specifikace nebo požadavky“*). Soudní dvůr dodal, že nesplnění této povinnosti představuje pro přijetí dotčených technických předpisů procesní vadu a způsobuje jejich nepoužitelnost, a tedy i nevymahatelnost vůči jednotlivcům.

Ve věci C-98/14 (*Berlington Hungary a další*)[18] Soudní dvůr rozhodl, že takový daňový předpis, o jakém se ve věci jedná, který není doprovázen žádnou technickou specifikací nebo jiným požadavkem, jehož dodržování má zajistit, nemůže být tudíž označen za *„technický předpis de facto“* (čl. 1 písm. f) směrnice o transparentnosti jednotného trhu) a že pojem *„technické předpisy de facto“* neoznačuje samotná daňová opatření, nýbrž označuje technické specifikace nebo jiné požadavky, které souvisejí s daňovými opatřeními.

Soudní dvůr rovněž uvedl, že ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která zakazují provozování výherních hracích přístrojů mimo kasina, představují „*technické předpisy*“ ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice o transparentnosti jednotného trhu, jejichž návrhy musí být předmětem sdělení podle čl. 5 odst. 1 prvního pododstavce směrnice o transparentnosti jednotného trhu. Soudní dvůr rozhodl, že *„takové vnitrostátní opatření, které provozování některých hazardních her vyhrazuje pouze kasinům, představuje „technický předpis“ ve smyslu zmíněného ustanovení [čl. 1 písm. f) směrnice o transparentnosti jednotného trhu],*

---

[16] http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/cs/

[17] Věc byla Soudnímu dvoru předložena v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně výkladu ustanovení čl. 8 odst. 1 třetího pododstavce tehdejší směrnice 98/34/ES (Úř. věst. L 204, 1998, s. 37) týkajícího se povinnosti sdělit Komisi jakékoli změny návrhů dříve oznámených Komisi podle výše uvedené směrnice, které zásadně změní oblast jejich působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jejich zavedení, doplní specifikace nebo požadavky nebo zpřísní požadavky.

[18] Věc byla Soudnímu dvoru předložena v souvislosti s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce mimo jiné ohledně výkladu článků 1, 8 a 9 tehdejší směrnice 98/34/ES. Věc se týkala právní úpravy v oblasti výherních hracích přístrojů.

pokud může podstatně ovlivnit povahu výrobků užívaných v tomto kontextu nebo jejich uvádění na trh".

Soudní dvůr rovněž rozhodl, že cílem článků 5 a 6 směrnice o transparentnosti jednotného trhu, které dokládají procedurální kroky postupu oznamování, *„není přiznat práva jednotlivcům, takže jejich porušení členským státem nezakládá právo jednotlivcům na získání náhrady škody vzniklé v důsledku tohoto porušení od tohoto členského státu na základě unijního práva*".

Tyto rozsudky zlepšily srozumitelnost, pokud jde o výklad článků 1, 5 a 6 směrnice o transparentnosti jednotného trhu, a zejména o oznamování změn dříve oznámených právních předpisů, pojem „technický předpis" a skutečnost, že procesní porušení nevedou ke vzniku nároků na náhradu škody. To členským státům a Komisi pomůže v lepším uplatňování směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

2. POUŽÍVÁNÍ POSTUPU OZNAMOVÁNÍ

1.5 Účelnost: obecný přehled

► <u>Objem oznámení a dotčená odvětví</u>

V letech 2014 až 2015 obdržela Komise 1 382 oznámení (655 v roce 2014 a 727 v roce 2015)[19]. To představuje mírné snížení oproti předchozím dvěma rokům (1 484 oznámení).

Mezi jednotlivými členskými státy byly zaznamenány výrazné rozdíly co do počtu oznámení; některé členské státy podaly v průměru více než 50 oznámení ročně, zatímco jiné méně než 10 oznámení ročně. Pokud mohou být tyto rozdíly částečně vysvětleny odlišnou strukturou organizace státní správy (např. přítomností regionálních/místních orgánů s legislativními pravomocemi), nedostatečnou informovaností nebo vyšším/nižším stupněm regulační činnosti, vyvolávají tyto velké rozdíly pochybnosti o plném dodržování oznamovacích povinností ze strany některých členských států. Dalším vysvětlením může být skutečnost, že postup oznamování podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu, a zejména požadované tříměsíční období pozastavení prací, není některými vnitrostátními regulačními orgány při plánování jejich regulačního rozhodovacího procesu brán v potaz.

[19] V těchto údajích nejsou zahrnuta oznámení od zemí ESVO, které jsou smluvními stranami Dohody o EHP (Norsko, Lichtenštejnsko a Island), ani Turecka a Švýcarska. Za sledované období učinily tyto země 85 oznámení (44 země ESVO EHP, 22 Turecko a 19 Švýcarsko). Více informací o těchto oznámeních je k dispozici v příloze 3.

Členské státy	2014	2015
Rakousko	38	43
Belgie	20	20
Bulharsko	6	13
Chorvatsko	10	4
Kypr	14	3
Česká republika	26	37
Dánsko	29	39
Estonsko	18	17
Finsko	34	37
Francie	49	69
Německo	50	61
Řecko	7	8
Maďarsko	24	22
Irsko	6	2
Itálie	29	20
Lotyšsko	15	21
Litva	4	8
Lucembursko	2	1
Malta	5	1
Nizozemsko	59	44
Polsko	25	36
Portugalsko	7	22
Rumunsko	24	17
Slovensko	23	35
Slovinsko	8	6
Španělsko	21	30
Švédsko	38	32
Spojené království	64	79
Celkem	**655**	**727**

Je možné povšimnout si vzájemné souvislosti mezi velikostí členských států a počtem oznámení, kdy největší členské státy oznámily obecně větší počet oznámení než středně velké a malé členské státy. To lze částečně vysvětlit vyšším počtem regionálních a místních orgánů majících povinnost oznámit své návrhy technických předpisů. To však neplatí vždy, neboť například v některých případech učinily středně velké členské státy vyšší počet oznámení než některé větší členské státy.

Stejně jako v předchozím sledovaném období zaznamenalo nejvyšší počet oznámení za sledované období **stavebnictví**. Mnohá opatření se týkala energetické účinnosti budov a betonových konstrukcí, povrchů vozovek a použitých materiálů a požární bezpečnosti v budovách.

Tak jako v předchozím sledovaném období se za stavebnictvím opět umístila oznámení v oblasti **zemědělských produktů, produktů rybolovu a akvakultury a jiných potravin.** V této kategorii se několik opatření týkalo hygieny potravin, složení a označování potravin a nápojů, balení potravin, minimální ceny alkoholických nápojů, složení alkoholických a nealkoholických nápojů a jejich uvádění na trh a označení pro kvalitu a původ.

Významný počet oznámení zaznamenalo rovněž **odvětví telekomunikací** (rádiová zařízení a telekomunikační koncová zařízení, rádiová rozhraní, hardware a software pro shromažďování, správu a využívání údajů shromážděných elektronickými mechanismy instalovanými na palubě vozidel (černé skříňky)).

Celá řada oznámení se týkala produktů a služeb v oblasti **hazardních her**.

Celá řada oznámení se vztahovala rovněž k **odvětví životního prostředí** (zejména k obalům a obalovým odpadům, recyklovatelným produktům, zpracování biologicky rozložitelného odpadu) (viz příloha 2.3).

► **Otázky, jimiž se Komise zabývala ve svých reakcích**

V **neharmonizovaných oblastech**, které vzhledem k neexistujícím sekundárním právním předpisům musí být v souladu s články 34 až 36 (volný pohyb zboží) a články 49 a 56 (právo usazování a volný pohyb služeb) SFEU, chtěla Komise poté, co byla podle judikatury Soudního dvora posouzena nezbytnost a přiměřenost opatření, ve svých reakcích upozornit členské státy na možné překážky obchodu. Komise se tak snažila zajišťovat dodržování těchto zásad a navíc členské státy nadále vyzývala, aby do každého návrhu technického předpisu, který nespadá do harmonizované oblasti, vkládaly ustanovení o vzájemném uznávání.

V případě vnitrostátních opatření částečně spadajících do **harmonizovaných oblastí** bylo účelem reakcí zajistit, aby byla opatření slučitelná se sekundárními právními předpisy EU.

- V letech 2014–2015 členské státy oznámily 303 návrhů technických předpisů (151 v roce 2014 a 152 v roce 2015) v oblasti **stavebnictví**. Tyto návrhy se týkaly všech typů stavebních výrobků, mimo jiné mostních objektů a betonových silničních staveb, krytin pro šikmé střechy budov, zařízení pro hašení požáru a záchranného vybavení, tepelné izolace, syntetických výplňových materiálů, betonových konstrukcí, elektrických instalací na betonových konstrukcích a v nich a kovových materiálů ve styku s pitnou vodou.

  Komise přezkoumala zejména návrhy technických předpisů, které stanovovaly dodatečné technické požadavky nebo zkoušky pro stavební výrobky a bránily volnému pohybu výrobků opatřených označením CE. Oznámené návrhy byly zkoumány především podle nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS[20].

  Komise přezkoumala návrh právního předpisu zakazujícího instalaci pecí na fosilní ropu a pecí na zemní plyn v nových budovách, s výjimkou naftových a plynových pecí, které využívají pouze energii z obnovitelných zdrojů. Oznámený návrh byl přezkoumán podle směrnice 2009/142/ES o spotřebičích plynných paliv[21] a směrnice 92/42/EHS o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva[22].

[20] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/142/ES ze dne 30. listopadu 2009 o spotřebičích plynných paliv (Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 10).

[22] Směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva (Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17).

Technické předpisy týkající se energetické účinnosti budov byly posouzeny podle směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti[23], směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov[24] a směrnice 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie[25].

Komise rovněž přezkoumala návrh právního předpisu týkajícího se požadavků na dálniční komunikační zařízení. Oznámený návrh byl přezkoumán podle směrnice 1999/5/ES[26], směrnice 2006/95/EC[27] a směrnice 2004/108/ES[28].

- V **odvětví zemědělství, odvětví rybolovu a odvětví potravin** oznámily členské státy v letech 2014 až 2015 celkem 266 návrhů technických předpisů (133 v roce 2014 a 133 v roce 2015). Tyto návrhy se týkaly mimo jiné materiálů, které přicházejí do styku s potravinami, energetických nápojů, trans tuků v potravinářských výrobcích, vína a lihovin, známek kvality potravin, dobrých životních podmínek zvířat a uvádění kožešinových výrobků na trh.

  Některé členské státy oznámily návrhy předpisů, které zaváděly známky pro propojení kvality produktu s jeho původem. Tato oznámení byla přezkoumána na základě ustanovení Smlouvy týkajících se volného pohybu zboží a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin[29].

  Během příslušného období Komise přezkoumala mnoho oznámení týkajících se hygieny potravin a vydala podrobná stanoviska a připomínky týkající se jejich souladu s nařízením (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin[30], nařízením (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu[31], a nařízením (ES) č. 854/2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě[32].

---

23 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

24 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

25 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

26 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10).

27 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/95/ES ze dne 12. prosince 2006 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí (Úř. věst. L 374, 27.12.2006, s. 10).

28 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/108/ES ze dne 15. prosince 2004 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 24).

29 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

30 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

31 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

32 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).

Další oznámení se týkala označování potravin a Komise posoudila jejich soulad s nařízením (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům[33], zejména s ustanoveními o výživových tvrzeních, nebo s jinými předpisy ohledně poskytování informací spotřebitelům existujícími v daných odvětvích[34].

- Odvětví **služeb informační společnosti** se týkalo 69 oznámení (25 v roce 2014 a 44 v roce 2015). Mnoho oznámení bylo z oblasti hazardních her, zatímco ostatní se týkala mimo jiné autorských práv v digitálním prostředí, audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, elektronického obchodu, elektronického podpisu a jiných služeb vytvářejících důvěru.
- Odvětví **metrologie** se týkalo 67 oznámení (37 v roce 2014 a 30 v roce 2015). V těchto návrzích se jednalo o různé typy měřicích přístrojů, jako jsou plynoměry, elektroměry, měřiče spotřeby tepla, taxametry nebo hranolové refraktometry, a byly v nich stanoveny zvláštní požadavky, které musí tyto přístroje splňovat. Oznámení o plynoměrech, elektroměrech, měřičích spotřeby tepla a taxametrech byla analyzována především podle směrnice 2004/22/ES o měřicích přístrojích[35]. Novinkou byly návrhy týkající se nových inteligentních měřicích systémů, jež rovněž spadají pod směrnici 2004/22/ES a vzhledem k nezbytnému propojení technických oborů s IT a komunikací, ochranou údajů a bezpečnostními hledisky jsou poměrně složité.
- V odvětví **chemických látek** obdržela Komise 69 oznámení (33 v roce 2014 a 36 v roce 2015). Velká část oznámení se týkala biocidních přípravků, hnojiv, přípravků na ochranu rostlin a přípravků spadajících do oblasti působnosti nařízení REACH a byla přezkoumána zejména podle nařízení (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (dále jen „nařízení *REACH*“)[36], nařízení o biocidních přípravcích[37] a nařízení (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh[38].
- V **odvětví životního prostředí** přezkoumala Komise 86 návrhů předpisů (42 v roce 2014 a 44 v roce 2015). Některé oznámené návrhy se týkaly obalových odpadů

---

33 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

34 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

35 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/22/ES ze dne 31. března 2004 o měřicích přístrojích (Úř. věst. L 135, 30.4.2004, s. 1).

36 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

37 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

38 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

a upozornily jak na problémy týkající se slučitelnosti s harmonizovanými právními předpisy EU, zejména se směrnicí 94/62/ES o obalech a obalových odpadech[39] (například pokud jde o požadavky pro zákaz lehkých plastových nákupních tašek), tak i s články 34 až 36 SFEU v případě neharmonizovaných aspektů (například pokud jde o ustanovení o vzájemném uznávání nebo používání vnitrostátních norem pro jednorázové plastové tašky nebo jednorázové plastové kelímky, skleničky a talíře).

Postup oznamování rovněž umožnil Komisi zasáhnout v odvětvích, v nichž je plánována nebo probíhá harmonizace na úrovni Evropské unie, a zabránil tak členským státům v zavádění odlišných vnitrostátních opatření. V souladu s čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o transparentnosti jednotného trhu požádala Komise oznamující členské státy, aby přijetí oznámených návrhů právních předpisů odložily o dvanáct měsíců ode dne jejich oznámení v těchto oblastech: elektronické podpisy, elektronická archivace, elektronické doporučené zásilky, elektronická časová razítka a certifikační služby (oznámení 2013/584/B a 2013/585/B) a požadavky na mléko a mléčné výrobky, zmrzliny a jedlé tuky a oleje (oznámení 2015/169/CZ).

Směrnice o transparentnosti jednotného trhu tedy napomáhá předcházet fragmentaci jednotného trhu v oblastech, v nichž je plánována nebo probíhá harmonizace, a má za cíl zajistit hospodářským subjektům větší jistotu a stabilitu právního rámce.

► Pozitivní příklady, které ukazují dopad směrnice o transparentnosti jednotného trhu

- V roce 2014 Komise vydala podrobné stanovisko k italskému oznámení týkajícímu se regionálního loga, které propojovalo původ široké škály produktů s jejich kvalitou. Komise tvrdila, že by toto opatření bylo v rozporu s článkem 34 SFEU, jelikož by spotřebitele mohlo vybízet ke koupi domácích produktů na úkor těch dovážených. V návaznosti na dialog zrušily italské orgány odkaz na původ produktů, na něž se oznámený návrh vztahuje, a tím překážku odstranily.
- V roce 2014 Maďarsko oznámilo návrh opatření, které stanovovalo kontroly s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty platily DPH z vinařských produktů bez zeměpisného označení uváděných na trh v Maďarsku. Tyto kontroly podléhaly zaplacení poplatku. Komise vydala podrobné stanovisko, v němž tvrdila, že výběr poplatku za kontrolu úhrady DPH je v rozporu s nařízením (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty[40]. Po přijetí opatření ze strany maďarských orgánů zahájila Komise šetření, které bylo nakonec uzavřeno z toho důvodu, že napadené opatření pozbylo od 31. července 2017 účinku (maďarské orgány opatření neprodloužily). Postup oznamování tedy potvrdil svou užitečnost při identifikaci překážky obchodu, která byla nakonec prostřednictvím šetření odstraněna.
- V roce 2015 francouzské orgány oznámily Komisi návrh opatření, které definovalo logogram, jenž měl být použit u průmyslových a řemeslných výrobků chráněných zeměpisnými označeními. Komise vydala podrobné stanovisko, jelikož zavedení logogramu, které bylo tvořeno modrým a červeným obrysem kolem písmen „IG“ [indication géographique – zeměpisné označení], se slovem „FRANCE“, mohlo představovat opatření s rovnocenným účinkem podle článku 34 SFEU. Komise se zejména domnívala, že tento logogram zdůrazňující francouzský původ dotčených

[39] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

[40] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

výrobků by zacházel nad rámec cíle potvrzování konkrétního místního nebo regionálního původu výrobku, a mohl by tedy spotřebitele vybízet ke koupi výrobků opatřených tímto logogramem na úkor výrobků z jiných členských států. Francouzské orgány vzaly tyto námitky na vědomí a pozměnily návrh logogramu způsobem, který Komise uznala za přijatelný.

- V roce 2015 oznámila Francie návrh technického předpisu, kterým byly stanoveny očekávané vlastnosti osobních ochranných prostředků používaných k ochraně obsluhy a pracovníků před syntetizovanými přípravky na ochranu rostlin a navrženy vhodné zkoušky. Komise vydala podrobné stanovisko, ve kterém vyjádřila své námitky ohledně ustanovení o vzájemném uznávání obsaženém v oznámeném návrhu. Podle oznámeného návrhu by mohl být jakýkoli jiný prostředek použit k prokázání toho, že ochranné obleky jsou v souladu se základními zdravotními a bezpečnostními požadavky směrnice Rady 89/686/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků[41] (dále jen „směrnice o osobních ochranných prostředcích“), pokud takový prostředek zaručí stejnou úroveň ochrany obsluhy a pracovníků jako podmínky zkoušek a požadavky na informace popsané ve francouzském návrhu. Komise byla toho názoru, že na základě tohoto ustanovení by se podmínky zkoušek a požadavky na informace podle oznámeného znění návrhu staly v praxi povinnými, což by bylo v rozporu s čl. 4 odst. 1 směrnice o osobních ochranných prostředcích: *„Členské státy nesmějí zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění na trh OOP nebo součástí OOP, které jsou ve shodě s ustanoveními této směrnice a jsou opatřeny označením CE, které vyjadřuje jejich shodu se všemi ustanoveními této směrnice včetně postupů posuzování shody podle kapitoly II.“* Francouzské orgány znění návrhu odpovídajícím způsobem upravily, a vyřešily tak námitky Komise.

- V roce 2014 oznámilo Spojené království návrh, který stanovil, že dálniční komunikační zařízení by měly splňovat požadavky směrnice o zařízeních nízkého napětí[42], směrnice o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních[43] a směrnice o elektromagnetické kompatibilitě[44] a navíc požadavky celé řady harmonizovaných dobrovolných norem. Komise vydala podrobné stanovisko, v němž připomněla, že spadají-li výrobky do oblasti působnosti konkrétních harmonizujících právních předpisů EU, jimiž se stanoví označení CE (jako je směrnice o zařízeních nízkého napětí, směrnice o elektromagnetické kompatibilitě a směrnice o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních), musí být s uvedenými právními předpisy v souladu a nemusí se na ně vztahovat zmíněná ustanovení oznámeného návrhu, která regulují stejná rizika. Spojené království upravilo návrh tím, že požadavek souladu s dobrovolnými harmonizovanými normami podle směrnic o označení CE z celého oznámeného návrhu odstranilo.

---

41 Směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků (Úř. věst. L 399, 30.12.1989, s. 18).

42 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).

43 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, 7.4.1999, s. 10).

44 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/108/ES ze dne 15. prosince 2004 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility a o zrušení směrnice 89/336/EHS (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 24).

► **Nejběžnější odstraněné překážky**

Jedním z cílů směrnice o transparentnosti jednotného trhu je umožnit identifikaci oblastí, v nichž se opakovaně objevují překážky bránící volnému pohybu zboží a volnému pohybu služeb informační společnosti, a určení potřeb harmonizace v zájmu zajištění bezproblémovějšího fungování jednotného trhu[45].

V tomto ohledu Komise během analyzovaného období v oznámených návrzích právních předpisů identifikovala několik znovu se objevujících překážek, z nichž jsou ty nejdůležitější uvedeny níže.

Ustanovení o vzájemném uznávání

Komise často reagovala na oznámení návrhů technických předpisů, v nichž ustanovení o vzájemném uznávání chybělo nebo které nebyly v souladu s normou stanovenou v interpretačním sdělení s názvem *„Usnadňování přístupu výrobků na trhy ostatních členských států: praktické uplatňování vzájemného uznávání“* (2003/C 265/02). Některé členské státy odůvodnily neexistenci ustanovení o vzájemném uznávání v návrzích tím, že obecné ustanovení o vzájemném uznávání je zahrnuto v základních právních předpisech. I tak Komise v těchto případech oznamujícím členským státům doporučila uvést v oznámených návrzích přímý odkaz na ustanovení o vzájemném uznávání v základních právních předpisech, aby zajistily nezbytnou právní jistotu pro hospodářské podniky.

Nevhodná technika tvorby právních předpisů – opakování ustanovení nařízení EU

Jedním z nejčastějších problémů, kterými se Komise zabývala ve svých podrobných stanoviscích vydaných na základě nařízení EU platných v oblasti hygieny potravin, byla praxe, kdy byla v oznámených návrzích technických předpisů opakována, často částečně a neúplně, ustanovení platných nařízení EU. Podle Smlouvy o fungování Evropské unie má nařízení obecnou působnost, je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech (článek 288 SFEU). Členské státy tedy nesmí stanovovat pravidla v oblasti, která je upravena přímo použitelnými právními předpisy EU, dokonce ani stejná pravidla, jelikož by narušovala řádné uplatňování právních předpisů EU a způsobovala nejistotu, pokud jde o úplné uplatňování příslušných právních předpisů EU.

Nesprávné uplatňování výjimek stanovených v nařízeních o hygieně potravin

Několik možných případů porušení práva bylo také identifikováno v souvislosti s tím, jak oznamující členské státy použily výjimky a doložky flexibility obsažené ve třech příslušných nařízeních (např. ustanovení čl. 1 odst. 3 a 5 a čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu). Členské státy je uplatňovaly nesprávně nebo nad rámec toho, co tyto výjimky umožňují.

Neopodstatněné překážky týkající se služeb informační společnosti

V oblasti služeb informační společnosti Komise identifikovala opakující se problémy v oznámených návrzích týkajících se hazardních her. To vedlo k vydání 14 podrobných stanovisek (6 v roce 2014 a 8 v roce 2015), jejichž hlavními důvody byla neodůvodněná nebo nepřiměřená omezení volného pohybu služeb a svobody usazování podle článků 49 a 56 SFEU. Komise kupříkladu připomínkovala podmínky udělování monopolů a licencí provozovatelům hazardních her, požadavky na usazení v daném členském státě poskytovatele služeb či jeho infrastruktury IKT nebo blokování internetových stránek.

[45] Viz 15. bod odůvodnění směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

Další problémy, které byly opakovaně předmětem podrobných stanovisek v souvislosti s hazardními hrami, se týkaly dodržování směrnice 95/46/ES o ochraně údajů, omezení volného pohybu zboží (články 34–36 SFEU) a nedodržování sekundárních právních předpisů souvisejících s výrobky, jako je např. nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se uvádění výrobků na trh, akreditace a dozoru nad trhem, směrnice 2006/42/ES o strojních zařízeních, směrnice 1999/5/ES o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních, směrnice 2014/30/EU týkající se elektromagnetické kompatibility a směrnice 2014/35/EU o zařízeních nízkého napětí. Komise například vyjádřila připomínky k požadavkům na označení CE, posuzování shody ze strany orgánů pro posuzování shody nebo neuznání cizích orgánů pro posuzování shody.

Normy – stanovení jejich povinného používání, požadavek dalších zkušebních metod

Další opakující se otázkou je praxe, kdy je cílem vnitrostátních právních předpisů stanovit používání dobrovolných evropských harmonizovaných norem jako povinné jejich začleněním do vnitrostátního práva.

V této souvislosti jsou podle směrnic nového přístupu povinné pouze *„základní požadavky“* uvedené v harmonizačních směrnicích. Evropské harmonizované normy jsou jedním ze způsobů, jak zaručit předpoklad shody s povinnými základními požadavky, a měly by tedy zůstat dobrovolné.

Tato praxe členských států by vytvořila překážky obchodu na vnitřním trhu, neboť výrobky, které splňují základní požadavky směrnic nového přístupu, nikoli však požadavky evropských harmonizovaných norem, by v daném členském státě nemohly být ve volném oběhu.

Některé členské státy navíc vážně uvažovaly o vytvoření a požadování dalších (nestandardizovaných) zkušebních metod, které by doplňovaly zkušební metody stanovené harmonizovanými normami, přestože členské státy nemohou s ohledem na judikaturu Soudního dvora a rovněž na primární a sekundární právní předpisy EU žádné další vnitrostátní metody stanovovat. Vnitrostátní (a to i dobrovolné) postupy související s ověřováním/zkoušením vlastností neharmonizovaných v harmonizovaných normách proto nejsou povoleny.

Všechny výše uvedené opakující se praktiky byly s členskými státy projednány v rámci Stálého výboru pro technické předpisy, který zasedá dvakrát ročně. Tyto opakující se praktiky budou kromě toho rovněž předmětem dvoustranných setkání s členskými státy věnovaných diskusím o dodržování předpisů.

► **Reakce**

Směrnice o transparentnosti jednotného trhu umožňuje formální a strukturovanou výměnu informací mezi členskými státy a Komisí a mezi členskými státy navzájem při posuzování oznámených návrhů. Intenzitu této výměny informací dokládá vysoký počet reakcí zaslaných Komisí a členskými státy k oznámením a odpovědi oznamujících členských států a následná výměna zpráv. Tato výměna informací také umožňuje členským státům zjistit stupeň slučitelnosti oznámených návrhů s právními předpisy Evropské unie. V případě potřeby se útvary Komise rovněž setkávají na úrovni odborníků se zástupci členských států s cílem vyjasnit nedořešené otázky. Komise může také členským státům zaslat žádosti o doplňující informace k vyjasnění oblasti působnosti oznámených technických předpisů.

Intenzita tohoto dialogu je znázorněna v tabulce níže, která uvádí počet oznámení za každý členský stát a každý rok posuzovaného období a počet připomínek a podrobných stanovisek, jež Komise v souvislosti s těmito oznámeními vydala[46].

Členské státy	2014			2015		
	Oznámení	Připomínky	P.S.	Oznámení	Připomínky	P.S.
Rakousko	38	10	2	43	14	1
Belgie	20	3	2	20	1	2
Bulharsko	6	0	1	13	1	4
Chorvatsko	10	2	1	4	2	0
Kypr	14	5	2	3	1	0
Česká republika	26	4	0	37	11	6
Dánsko	29	6	3	39	5	4
Estonsko	18	9	0	17	3	2
Finsko	34	2	1	37	13	2
Francie	49	15	5	69	8	15
Německo	50	6	5	61	7	4
Řecko	7	3	0	8	3	3
Maďarsko	24	10	5	22	5	3
Irsko	6	2	1	2	0	1
Itálie	29	7	4	20	2	4
Lotyšsko	15	2	2	21	3	2
Litva	4	3	7	8	1	9
Lucembursko	2	0	0	1	0	0
Malta	5	3	1	1	1	0
Nizozemsko	59	11	0	44	5	2
Polsko	25	3	3	36	8	2
Portugalsko	7	4	2	22	4	3
Rumunsko	24	11	3	17	9	2
Slovensko	23	7	2	35	9	2
Slovinsko	8	1	2	6	1	1
Španělsko	21	9	3	30	8	4
Švédsko	38	6	1	32	6	0
Spojené království	64	9	4	79	10	4
Celkem	**655**	**153**	**62**	**727**	**141**	**82**

V posuzovaném období vydala Komise 141 podrobných stanovisek (60 z roku 2014, 81 z roku 2015), což představuje 10,2 % z celkového počtu návrhů, které byly ve sledovaném období členskými státy oznámeny. Toto číslo dokládá 10% snížení počtu podrobných stanovisek vydaných Komisí ve srovnání s předchozími dvěma roky. Členské státy vydaly

[46] Tato tabulka používá pro výpočet počtu podrobných stanovisek a připomínek vydaných Komisí odlišnou metodiku než zbytek zprávy. Zatímco ve zbytku zprávy se odkazuje na podrobná stanoviska a připomínky vydané během příslušného období (2014 a 2015), tabulka odkazuje na podrobná stanoviska a připomínky vydané s ohledem na oznámení učiněná v letech 2014 a 2015. Tabulka tudíž zahrnuje podrobná stanoviska a připomínky vydané na začátku roku 2016 pro oznámení učiněná na konci roku 2015. Nezahrnuje naopak podrobná stanoviska a připomínky vydané na začátku roku 2014 pro oznámení učiněná na konci roku 2013.

131 podrobných stanovisek (64 z roku 2014 a 67 z roku 2015), což představuje pokles oproti předchozím dvěma rokům (157 podrobných stanovisek). Z celkem 589 připomínek vydaných v průběhu sledovaného období (v předchozích dvou letech jich bylo vydáno 634) jich Komise vznesla 352 (161 v roce 2014 a 191 v roce 2015) a členské státy 237 (112 v roce 2014 a 125 ve vztahu k oznámením z roku 2015) (viz přílohy 2.4 a 2.6).

Tabulka níže uvádí počet reakcí (připomínek a podrobných stanovisek) vydaných ve sledovaném období jednotlivými členskými státy. Číselné údaje v tabulce poskytují určité informace o účasti členských států v dialogu, jenž byl oznámeními vyvolán, a o konkrétních zájmech některých členských států, jejichž reakce jsou soustředěnější v konkrétních odvětvích. Rakousko, Francie, Německo, Itálie, Polsko, Španělsko a Spojené království patří mezi nejaktivnější členské státy. Analýza reakcí podle jednotlivých členských států a odvětví ukazuje zvláštní zájem Rakouska, Francie, Itálie, Slovenska a Španělska o zemědělství, rybolov a odvětví potravin, Německa o odvětví telekomunikací, Polska o odvětví mechaniky a Malty o odvětví domácích spotřebičů a vybavení pro volnočasové aktivity (většinou v souvislosti s výherními hracími přístroji).

	Stavebnictví	Zemědělství, rybolov a potraviny	Doprava	Energie, minerály, dřevo	Telekomunikace	Mechanika	Služby 98/48/ES	Životní prostředí	Domácí spotřebiče a vybavení pro volnočasové aktivity	Léčivé a kosmetické přípravky	Chemické látky	Zboží a různé výrobky	Zdraví, zdravotnické vybavení
Rakousko	2	10	1	1	0	5	1	3	3	2	2	1	0
Belgie	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulharsko	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	5	0
Chorvatsko	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Česká republika	0	8	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0
Dánsko	0	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Estonsko	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Finsko	0	2	0	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Francie	3	9	0	3	0	4	1	1	0	1	1	2	0
Německo	4	4	1	0	35	2	0	0	0	8	0	2	0
Řecko	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0
Maďarsko	0	8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2	0
Irsko	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Itálie	0	11	2	0	2	1	0	1	0	0	2	6	0
Litva	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0
Malta	0	0	0	0	0	0	1	0	10	0	0	0	0
Nizozemsko	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0
Polsko	6	5	1	0	0	10	0	2	0	0	3	8	0
Portugalsko	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0
Rumunsko	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	0
Slovensko	0	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0
Slovinsko	0	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Španělsko	3	25	0	1	0	0	0	1	0	0	0	7	0
Švédsko	1	3	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Spojené království	2	4	0	1	0	1	0	4	0	1	2	6	0

Díky přístupu ke všem oznámením a zprávám, které byly vyměněny v rámci dialogů, mohou členské státy směrnici o transparentnosti jednotného trhu použít jako srovnávací nástroj.

Umožňuje jim využívat nápady jejich partnerů k řešení společných problémů týkajících se technických předpisů a rozpoznat situace, kdy by návrh technického předpisu mohl být v rozporu s právem EU.

Ve třech případech Komise dotčené členské státy vyzvala, aby vzhledem k vyvíjenému úsilí Evropské unie o harmonizaci v dané oblasti odložily přijetí oznámených předpisů o jeden rok ode dne jejich obdržení (viz příloha 2.5).

1.6 Používání postupu pro naléhavé případy

Z celkem 1 382 oznámení podaly členské státy 76 žádostí (40 v roce 2014 a 36 v roce 2015) o to, aby byl u oznámených návrhů použit postup pro naléhavé případy. Komise potvrdila přísné podmínky požadované směrnicí o transparentnosti jednotného trhu v případě postupu pro naléhavé případy, konkrétně vážné a nepředvídatelné okolnosti, které souvisejí zejména s ochranou veřejného zdraví a s bezpečností. Z toho důvodu bylo použití postupu pro naléhavé případy zamítnuto, pakliže odůvodnění nebylo dostatečně prokázané nebo se zakládalo čistě na ekonomických důvodech či na prodleních v rámci státní správy, a také v případech, kdy žádné nepředvídatelné okolnosti prokázány nebyly. Postup pro naléhavé případy byl uznán za odůvodněný v 60 případech (ve 29 případech v roce 2014 a ve 31 případech v roce 2015), zejména pokud jde o psychotropní látky, kontrolu omamných látek, léčivé přípravky, boj proti terorismu, zbraně, pesticidy, infekce včel, zákaz výrobků, které jsou zdraví škodlivé, a zábavní pyrotechniku (viz příloha 2.7).

1.7 Oznamování „opatření v podobě daňových nebo finančních pobídek“

Podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu musí členské státy oznámit daňové a finanční pobídky, tj. technické předpisy, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají k dodržování těchto technických předpisů. Pro takovéto technické předpisy je specifické, že se nepoužije období pozastavení prací.

Jako *„daňová nebo finanční opatření“* oznámily členské státy v letech 2014 až 2015 celkem 70 návrhů předpisů (35 v roce 2014 a 35 v roce 2015). Komise zjistila, že vnitrostátní právní předpisy jsou často nesprávně zařazeny jako *„daňová nebo finanční opatření“* ve smyslu směrnice o transparentnosti jednotného trhu v případě, že obsahují nějaká daňová nebo finanční opatření, avšak bez pobídky k dosažení souladu s těmito technickými předpisy. S cílem pomoci členským státům, aby tyto technické předpisy správně zařazovaly, Komise členským státům poskytla pokyny pro definování a oznamování *„daňových nebo finančních opatření“* pro účely směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

1.8 Opatření přijatá v návaznosti na reakce Komise

Podle čl. 6 odst. 2 směrnice o transparentnosti jednotného trhu musí členské státy podat zprávu o opatření, které na základě podrobného stanoviska hodlají přijmout.

V letech 2014 až 2015 byl poměr mezi počtem odpovědí členských států a množstvím podrobných stanovisek vydaných Komisí uspokojivý, avšak mohl by být dále zlepšen (průměr za období 79 %). Počet zcela uspokojivých odpovědí byl ve shodě s předchozími dvěma roky (v průměru 56 % v období 2014–2015 ve srovnání s 54 % v období 2012–2013) (viz příloha 2.8).

V posuzovaném období vzaly členské státy zpět 43 návrhů technických předpisů. Ve 12 případech (7 v roce 2014 a 5 v roce 2015) je vzaly zpět v návaznosti na reakci Komise (podrobné stanovisko nebo připomínky). Mezi důvody pro některá tato vzetí zpět bylo mimo jiné to, že oznamující členské státy provedly v návrhu technického předpisu zásadní změny, které vyžadují nové oznámení (čl. 5 odst. 1 směrnice o transparentnosti jednotného trhu),

nebo že se vnitrostátní orgány jednoduše rozhodly v přijetí návrhu technického předpisu nepokračovat.

U ostatních oznámených návrhů technických předpisů dialog stále probíhá.

1.9 Opatření přijatá v návaznosti na postup oznamování

Ve všech ostatních případech, kdy potenciální porušení práva EU v oblasti vnitřního trhu nebyla zcela odstraněna během postupu oznamování, Komise provedla další šetření, která v některých případech nakonec vedla k zahájení dialogu s členskými státy v rámci předběžného řízení o nesplnění povinnosti (tzv. EU Pilot) a v některých případech k řízení o nesplnění povinnosti (článek 258 SFEU) v záležitostech, k nimž patří například obsah cukru v džemech a marmeládách a používání vyhrazeného označení *„marmeláda“*, kvalita a transparentnost dodavatelského řetězce pro panenský olivový olej, víno a lihoviny, označování hovězího masa v kontextu regionálního systému jakosti, hazardní hry online, kvalita paliva, spotřebiče plynných paliv, bezpečnost silničních svodidel a obaly a obalové odpady.

Ve sledovaném období Komise rovněž zahájila postupy EU Pilot a, pakliže to bylo nutné, řízení o nesplnění povinnosti, jež se týkala mimo jiné porušení povinností podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu. Ve všech těchto případech Komise vnitrostátní orgány upozornila na jejich povinnost oznámit a dodržet období pozastavení prací stanovené v čl. 6 odst. 2 směrnice o transparentnosti jednotného trhu. Komise připomněla, že Soudní dvůr EU rozhodl, že přijetí technických předpisů v rozporu s *„povinností oznamovat návrhy představuje podstatnou procesní vadu, která způsobuje nepoužitelnost dotčených technických předpisů vůči jednotlivcům“*. Jednotlivci se pak mohou obrátit na vnitrostátní soudy, které *„nesmějí použít vnitrostátní technický předpis, který nebyl oznámen v souladu se směrnicí“* (věc C-194/94 CIA Security International, body 44, 48 a 54, věc C-226/97 Lemmens, bod 33 a věc C-303/04 Lidl Italia, body 23 a 24).

1.10 Strukturované výměny s členskými státy

Pravidelná zasedání výboru zřízeného směrnicí o transparentnosti jednotného trhu umožnila výměnu názorů o záležitostech obecného zájmu i o zvláštních aspektech postupu oznamování.

Pokud jde o technické předpisy, zabývaly se diskuse zejména postupem pro naléhavé případy podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu, přístupem k dokumentům Komise podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise[47] a oznámeními důvěrné povahy, povinností členských států předložit Komisi konečné znění oznámeného technického předpisu a vývojem judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

Na základě žádostí od členských států a z iniciativy Komise s cílem objasnit některé opakovaně se objevující překážky nebo nové právní předpisy připravila Komise prezentace o postupu oznamování pro oznámení Švýcarska a států EHP, o technických předpisech v oblasti psychoaktivních látek, o návrhu nařízení o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu, o vztahu mezi nařízením REACH a směrnicí o transparentnosti jednotného trhu, o otázkách souvisejících s osvobozením služeb vysílání z oblasti působnosti směrnice o transparentnosti jednotného trhu, o ustanovení o

[47] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

vzájemném uznávání a článcích 34–36 SFEU, o směrnici o jakosti paliv[48], o balíčku předpisů o hygieně potravin[49], o směrnici o obalech a obalových odpadech[50] a o postupu oznamování podle nařízení (EU) č. 1169/2011[51].

Několik členských států připravilo prezentace o svých osvědčených postupech pro podávání oznámení podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu.

V několika členských státech se konaly rovněž semináře, což umožnilo přímý dialog mezi Komisí a vnitrostátními orgány podílejícími se na postupu oznamování a pomohlo vnitrostátním orgánům obeznámit se s technickými prvky postupu oznamování.

Komise zařadila prezentace o uplatňování směrnice o transparentnosti jednotného trhu na pořad jednání setkání s členskými státy věnovaných dialogům o dodržování předpisů, která se konají v návaznosti na závazek přijatý ve strategii pro jednotný trh.

1.11 Žádosti o přístup k dokumentům vydaným podle směrnice o transparentnosti jednotného trhu

V letech 2014 až 2015 obdržela Komise 236 (98 v roce 2014 a 138 v roce 2015) žádostí o přístup k dokumentům vydaným v rámci směrnice o transparentnosti jednotného trhu. Velká část z nich se týkala podrobných stanovisek a připomínek vznesených Komisí. Přístup k požadovaným dokumentům byl udělen v 68 případech. V ostatních případech byl přístup k dokumentům odepřen či částečně odepřen, neboť dialog s členskými státy, jehož cílem bylo odstranit potenciální překážku obchodu, ještě probíhal.

1.12 Transparentnost

Transparentnost je základním prvkem postupu oznamování. Veřejné internetové stránky TRIS jsou oknem, které – díky své nové funkci k podávání příspěvků uvedené v odstavci 1.3 „Contributions“ – zajišťuje, že jsou zúčastněné strany neustále informovány o všech návrzích technických předpisů, které členské státy připravují, a že mezi zúčastněnými stranami a útvary Komise probíhá dialog.

Úspěch veřejných internetových stránek TRIS dokládají čísla:

---

48 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 88).

49 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1); nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55); nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).

50 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

51 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- Na konci roku 2015 bylo na distribučním seznamu TRIS zapsáno 5 196 odběratelů, což ve srovnání s počtem 4 441 v roce 2013 představuje 17% nárůst za dvouleté sledované období.
- V posuzovaném období bylo provedeno 244 736 vyhledávání prostřednictvím veřejných internetových stránek TRIS, což je oproti počtu 177 147 v období 2012–2013 nárůst o 38%.
- Zvýšil se rovněž počet přístupů uživatelů k oznámením, a to z počtu 869 791 v roce 2013 na 1 203 299 na konci roku 2015, což odpovídá konkrétnímu nárůstu o 38 %.

3. ZÁVĚR

Během období 2014–2015 byla opět potvrzena užitečnost postupu, pokud jde o transparentnost, správní spolupráci a předcházení technickým překážkám na vnitřním trhu.

Preventivní přístup postupu oznamování, zaměřený na navazování kontaktů, snížil riziko, že by vnitrostátní regulační činnost vytvářela technické překážky bránící volnému pohybu zboží na vnitřním trhu, jenž se rychle vyvíjí, avšak zatím plně nevyužívá všech svých možností.

Stále je prostor pro zlepšování při uplatňování postupu, konkrétně pokud jde o počet oznámení od některých členských států a jejich plnění oznamovacích povinností. Vyšší počet oznámení a aktivnější zapojení členských států do postupu oznamování by pomáhaly předcházet vytváření nových technických překážek a identifikovat systémové problémy v jednotlivých členských státech a v celé EU. To by prospělo dialogu s Komisí a usnadnilo cílenější a účelnější přístup k překážkám obchodu uvnitř EU.

Vysoký počet podrobných stanovisek a připomínek vydaných během sledovaného období poukazuje na vzrůstající riziko fragmentace vnitřního trhu se zbožím. V průměru 79 % podrobných stanovisek, která Komise vydala, se dočkalo reakce ze strany dotčených členských států a následných dialogů za účelem nápravy neslučitelnosti s právem EU, a tudíž bylo možné vyhnout se řízení o nesplnění povinnosti.

Význam směrnice o transparentnosti jednotného trhu dokazuje velký zájem zúčastněných stran o postup oznamování, jak je uvedeno mimo jiné ve stanovisku platformy REFIT týkajícím se směrnice[52]. Rostoucí zájem odráží úsilí o zlepšení transparentnosti a účinnosti veřejných internetových stránek systému TRIS.

Postup oznamování potvrdil svou užitečnost také tím, že umožňuje určit oblasti, v nichž by mohla přicházet v úvahu harmonizace na úrovni EU.

Při uplatňování směrnice o transparentnosti jednotného trhu bude Komise i nadále obezřetná, pokud jde o zásadu zlepšování právní úpravy a nutnost zachovat příznivé prostředí pro konkurenceschopnost evropského hospodářství. Oznámené návrhy jsou i nadále dostupné elektronicky, bezplatně a ve všech úředních jazycích EU, a hospodářské subjekty a další zúčastněné strany se k nim tudíž mohou vyjádřit.

Dále bude pokračovat úsilí s cílem zajistit hospodářským subjektům jasný právní rámec, který se zaměřuje na posílení konkurenceschopnosti evropských podniků v EU i v zahraničí, s

[52] https://ec.europa.eu/info/files/refit-platform-recommendations-internal-market-xii6a-single-market-transparency-directive_en

přihlédnutím k vazbám mezi postupem oznamování a postupem zavedeným Dohodou o technických překážkách obchodu v rámci Světové obchodní organizace (WTO). Další podpora směrnice o transparentnosti jednotného trhu a její důraznější provádění spolu se silnější vazbou na následná politická a legislativní opatření mají zásadní význam pro to, aby bylo plně dosaženo jejích cílů.